

Dosar nr. [redacted]/2010

34

ROMANIA
CURTEA DE APEL [redacted]
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA CIVILĂ Nr. 1818/2012

Ședința publică de la 08 Martie 2012

Completul compus din:

PREȘEDINTE [redacted]

Judecător [redacted]

Judecător [redacted]

Grefier [redacted]

S-au luat în examinare recursurile formulate de pârâții DIRECȚIA GENERALĂ DE ADMINISTRARE A MARILOR CONTRIBUABILI DIN CADRUL ANAF și pe recurent DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A JUDEȚULUI M [redacted], recurent DIRECȚIA REGIONALA PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE C [redacted] ÎN NUME PROPRIU ȘI ÎN REPREZENTAREA AUTORITĂȚII NAȚIONALE A VĂMILOR, recurent AUTORITATEA NAȚIONALĂ A VĂMILOR PRIN DIRECȚIA REGIONALA PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE C [redacted], împotriva sentinței civile nr. [redacted]/05.10.2011, pronunțată în dosarul nr. [redacted]/2010 al Tribunalului M [redacted] în contradictoriu cu reclamanta SC [redacted] SRL, având ca obiect contestație act administrativ fiscal.

La apelul nominal făcut în ședința publică se constată lipsa părților.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, în temeiul art. 159¹ alin. 4 C. Pr. Civ., constată că, raportat la art. art. 3, alin. 3, art. 299 C. Pr. Civ. și art. 20 din Legea nr. 554/2004 este competentă general, material și teritorial să judece pricina.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier care învederează faptul că recursurile sunt scutite de la plata taxelor judiciare de timbru, iar părțile au solicitat judecarea cauzei în lipsă.

Curtea, după deliberare, apreciind că la dosar există suficiente probe pentru justa soluționare, în temeiul art. 150 C. Pr. Civ. declară închise dezbaterile și reține cauza în pronunțare.

CURTEA

Prin sentința civilă nr. [redacted] din 05.10.2011 pronunțată de Tribunalul M [redacted] în dosar nr. [redacted]/2010 s-a admis acțiunea în contencios fiscal formulată și precizată de reclamanta SC [redacted] SRL în contradictoriu cu pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice M [redacted] Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale C [redacted], Autoritatea Națională a Vămilelor B [redacted] și Direcția Generală de Adminstrare a Marilor Contribuabili din cadrul ANAF B [redacted] și, în consecință:

S-a anulat decizia nr. [redacted] din 9.06.2009 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice M [redacted], decizia pentru regularizarea situației nr. [redacted] și procesul verbal de control nr. [redacted] ambele emise de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamele C [redacted] în ziua de 24.04.2009 și a înlăturat obligația de plată a reclamantei cu privire la suma de [redacted] lei.

Au fost obligate pârâtele în solidar să plătească reclamantei [redacted] lei cheltuieli de judecată.

Pentru a pronunța această hotărâre, instanța de fond a reținut următoarele:

Reclamanta S.C. [redacted] SRL B[redacted] a solicitat, în contradictoriu cu pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice Maramureș și Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Cluj anularea deciziei nr. 133/9.06.2009 emisă de către D.G.F.P. Maramureș și a D.R.S. nr. 3/24.04.2009, respectiv a procesului-verbal de control din 24.04.2009, emise de către Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Cluj ca fiind netemeinice și nelegale.

Prin decizia nr. [redacted] din 9.06.2009 emisă de D.G.F.P. Maramureș, urmare a contestației depuse de către reclamantă, aceasta a fost admisă în parte și s-a dispus exonerarea societății de la plata sumei de [redacted] lei ron reprezentând majorări de întârziere calculate la datoria vamală, începând cu data tranzitului vamal și până la data efectuării controlului ulterior. Totodată s-a dispus și anularea parțială a deciziei pentru regularizarea situației nr. 3/24.04.2009 pentru aceeași sumă, însă s-a menținut la nivelul celei de [redacted] lei reprezentând debit principal.

Potrivit dispozițiilor art. 2 pct. 1 lit. a din OUG nr. 1/1997 pentru ratificarea Protocolului privind definirea noțiunii de „produse originare” și metodele de cooperare administrativă, sunt considerate originare produsele obținute în întregime în Comunitate așa cum este și cazul mărfii importate de reclamantă.

În conformitate cu art. 32 al. 6, în cazul unor suspiciuni întemeiate, dacă, în termenul de 10 luni de la data cererii de control aposteriori nu se primește un răspuns, autoritățile vamale care solicită verificarea pot refuza acordarea preferințelor, ori, în prezenta cauză, controlul s-a desfășurat în perioada noiembrie până în aprilie 2009, situație în care decizia prin care s-a infirmat originea comunitară a bunurilor este nelegală.

Conform prevederilor art. 16 pct. 1 lit. a din același act normativ, dovada originii produselor din Comunitate se poate realiza la import alternativ, fie prin prezentarea unui certificat de circulație a mărfurilor Eur 1, fie prin întocmirea unei declarații pe factură sau orice document comercial care descrie produsele în cauză suficient de detaliat pentru a permite identificarea lor și care provine de la exportator.

Față de cele de mai sus tribunalul a constatat că pentru marfa achiziționată societatea reclamantă deține declarația de origine nr. 1207/2001 emisă de furnizor din care rezultă că mașina de ascuțit WENIG Rondama 939 provine din Comunitate, fapt confirmat și de martorul audiat de instanță în rejudecare (f.18, 19), situație în care beneficiază de regimul preferențial prevăzut în Acordul European.

Cât privește mașina de ambalat marca Stape Gama model [redacted], acest produs a fost returnat vânzătorului, aspect ce rezultă din avizul de expediere din 21.06.2006, stornându-se prin factura nr. [redacted]/21.06.2006 și prin urmare nu poate fi reținută în sarcina reclamantei vreo datorie de natură vamală referitor la acest bun (f.16, 17).

Din perspectiva celor descrise anterior și ținând seama că exportatorul nu a infirmat, iar furnizorul a confirmat încă o dată în plus originea comunitară a mărfii importate, neexistând deci o informație nouă pentru reglementarea situației conform art. 78 al. 3 din Regulamentul CEE, tribunalul a considerat întemeiată acțiunea tribunalului acțiunea reclamantei formulată privind anularea actelor administrative care au stabilit o obligație fiscală în acest sens în sarcina sa, impunându-se a fi admisă conform petiului formulat.

Pentru considerentele de fapt și de drept expuse, actele administrativ fiscale atacate sunt nelegale și netemeinice, situație în care acțiunea a fost admisă în baza prevederilor art. 18 al. 1 din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, modificată și completată, conform dispozitivului.

Văzând și dispozițiile art. 274 raportat la art. 277 Cod pr. civilă, a obligat pe pârâte să plătească reclamantei cheltuieli de judecată reprezentând taxă judiciară de timbru, timbru judiciar și onorariu avocațial.

Împotriva acestei hotărâri a declarat recurs pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A JUDEȚULUI M... solicitând admiterea acestuia așa cum a fost formulat.

În dezvoltarea motivelor de recurs a arătat recurenta, în esență, că, în urma controlului a posterior, s-a concluzionat de către autoritățile vamale britanice că certIFICATELE DE ORIGINE prezentate de reclamantă au fost incorect emise. În conformitate cu prevederile art.201 al.1 lit.a din Regulamentul CEE nr.2913/1992 al CE din data 12.10.1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, datoria vamala a luat nastere in momentul plasarii marfurilor sub regimul vamal de import definitiv respectiv la data de 04.11.2005 si 21.11.2005.

In temeiul prevederilor legale citate si avand in vedere raspunsul administratiei vamale britanice, comunicat prin adresa inregistrata la Autoritatea Nationala a Vamilor sub nr. /31.03.2009, cu privire la faptul ca exportatorul T... ca LTD a exportat in Romania produse neoriginare acoperite de dovezi de origine, respectiv nu a prezentat documentele care sa dovedeasca caracterul original al produselor acoperite de certificatele EUR 1 si tinand cont de art.75 din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al Romaniei, in vigoare la data emiterii certificatelor de circulatie a marfurilor EUR 1, organele fiscale au calculat in mod legal in sarcina reclamantei, datoria vamala in suma de totala de lei, motiv pentru care, pentru acest capat de cerere contestatia a fost respinsa ca neintemeiata.

Statul roman nu este obligat sa acorde taxe vamale preferentiale, iar in masura in care intelege sa o faca in baza unei conventii, respectiv Protocolul nr. referitor la definirea notiunii de "produse originare" si metodele de cooperare administrativa, trebuie sa se asigure ca bunurile in cauza corespund conditiilor stabilite.

Motivarea contestatoarei, potrivit careia, procesul verbal de control nr. /24.04.2009, a avut la baza simpla corespondenta purtata cu autoritatile straine, nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei, deoarece, motivul intocmirii acestuia este rezultatul controlului efectuat de catre administratia vamala din Marea Britanie rezultat care a fost transmis in mod oficial prin intermediul Autoritatii Nationale a Vamilor.

Nici motivarea contestatoarei, ca procesul verbal de control este nelegal emis intrucat, exportatorul care a solicitat eliberarea unui certificat de circulatie a marfurilor EUR 1, trebuia sa pastreze, conform art.28 din O.U.G. nr.1/1997 ,doar pe o perioada de ani documentele care dovedesc caracterul original al produselor in cauza, deoarece, dovezile de origine au fost trimise administratiei vamale din tara de export, in interiorul termenului de ani, solicitandu-se controlul "a posteriori", astfel, exportatorul in interiorul acestui termen, trebuia sa detina dovezile de origine si documentele probatorii.

In conformitate cu prevederile art.120 alin.(1), (2) si (7) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003, privind Codul de procedura fiscala, republicata, organele fiscale au calculat majorari de intarziere aferente datoriei vamale in suma de lei.

Reclamanta a luat cunostiinta de procesul verbal de control nr. /24.04.2009 si decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. /24.04.2009 la data de 07.05.2009, asa cum rezulta din confirmarea de primire, anexata in copie la dosarul cauzei.

Biroul vamal S... a aflat abia la data de 22.04.2009 ,ca urmare a comunicării Autoritatii Nationale a Vamilor - Directia Tehnici de Vamuire si Tarif

Vamal cu adresa nr. [redacted]/14.04.2009 a rezultatului controlului" a posteriori" a certificatelor de circulatie a marfurilor EUR 1 nr. [redacted]/28.10.2005 si EUR 1 nr. [redacted]/15.11.2005, efectuat de administratia vamala britanica la firma T [redacted] LTD din Marea Britania la solicitarea Birolului vamal Sighet, ca produsele importate de SC AVIVA SRL din Romania, nu beneficiaza de regimul vamal preferential, acordat la momentul importului.

Biroul vamal Sighet a stabilit la data de 24.04.2009 ca, contestatoarea are obligatii fiscale, reprezentand datorie vamala in suma de [redacted] lei.

Intrucat reclamanta a aflat abia la data de 07.05.2009 ca are o datorie vamala in suma de [redacted] lei catre bugetul de stat, majorarile de intarziere se calculeaza incepand cu data de 06.06.2009 deoarece data comunicarii procesului verbal de control nr. [redacted] 24.04.2009 si a deciziei pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. [redacted] 24.04.2009 emisa de Biroul vamal Sighet a fost 07.05.2009.

Fata de cheltuielile de judecata solicitate de catre contestatoare, in vederea instantei de judecata faptul ca, pârâta este o institutie publica si nu are prevazute fonduri pentru astfel de plati. Mai mult potrivit srt.274 alin.1 cod procedura civila "partea care cade in pretentii va fi obligata, la cerere, sa plateasca cheltuieli de judecata", in sa prin aceasta trebuie ca partea care a pierdut procesul sa se afle in culpa procesuala sau prin atitudinea sa in cursul derularii procesului sa fi determinat aceste cheltuieli.

Onorata instanta de judecata va observa faptul ca, nici una din aceste conditii nu este indeplinita, actele administrative contestate de reclamanta fiind legale si temeinice.

În drept s-au invocat prevederile art.299 si urm., art.304 pct.9 si 304/1 Cod procedura civil

Împotriva aceleiași hotărâri a declarat recurs și pârâta Directia Regionala pentru Accize si Operatiuni Vamale [redacted] solicitând ca, in urma studierii motivelor, sa admita recursul astfel formulat si sa dispuna modificarea in tot a sentintei recurate in sensul de a se respinge actiunea in contencios administrativ formulata de catre numita S.C. AVIVA S.R.L. si pe cale de consecinta sa se dispuna mentinerea ca temeinice si legale a Deciziei nr. [redacted]/09.06.2009 emisa de catre D.G.F.P. a judetului Maramures referitoare la solutionarea contestatiei formulate de catre S.C. AVIVA S.R.L., precum si a Deciziei pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. [redacted]/24.04.2009 si a Procesului verbal de control din data de 24.04.2009 emise de catre Biroul Vamal Sighet

În dezvoltarea motivelor de recurs, a arătat recurenta că mărfurile care fac obiectul actiunii formulate de catre contestatoarea S.C. AVIVA S.R.L., au beneficiat la importul acestora efectuat in data 04.11.2005, respectiv 21.11.2005, de un regim tarifar preferential, in baza certificatelor de circulatie a marfurilor: EUR [redacted] nr. [redacted] si EUR [redacted] nr. [redacted]. Ulterior, În temeiul art. 32 pct. 1 din Protocolul anexa la Acordul European de asociere intre Romania si Comunitatile Europene si statele membre ale acestora, ratificat prin OUG nr.192/2001, aceste dovezi de origine au fost trimise administratiei vamale din tara de export. solicitandu-se controlul "a posteriori".

Controlul ulterior a fost solicitat de către Biroul vamal Sighet prin adresa nr. [redacted] din data de 16.10.2008, in interiorul termenului de [redacted] ani, termen pentru care este prevazuta obligativitatea pastrarii de catre exportator a dovezilor de origine si a documentelor probatorii, conform art. 28 din Protocolul anexa la Acordul European.

39

Termenul de 10 luni prevăzut de art. 32 alin. 6 din același act normativ invocat de contestatară a fost greșit interpretat, articolul În cauză aplicându-se numai În cazul În care NU se primește un răspuns de la autoritățile vamale emitente ale documentelor de origine.

În cazul de față, Administrația vamală din [redacted] a răspuns cererii de verificare formulată de către autoritățile vamale române, prin adresa din data de 20.03.2009 menționând următoarele:

o În urma investigației noastre s-a stabilit că exportatorul nu deține nicio evidență care să susțină cererea sa de preferințe. Prin urmare, bunurile nu se califică pentru un tratament preferențial.

o Certificatele EUR 1 au fost incorect emise ca rezultat a faptului ca exportatorul a furnizat date incorecte cu privire la originea bunurilor.

o Ofițerul nostru a contactat exportatorul și a solicitat dovezi privind originea bunurilor, în vederea stabilirii statutului originar, dar nicio dovadă nu a fost primită.

o Exportatorul a fost instruit și sperăm ca astfel de erori să nu mai survină În viitor.

Conform procedurilor, rezultatul verificărilor efectuate de către administrația vamală britanică a fost Înscris și În rubrica 14 "Rezultatul controlului" de pe verso-ul certificatelor În cauză, fiind bifată caseta cu urmatorul text: II Controlul efectuat a permis sa se constate că prezentul certificat nu Îndeplinește condițiile de autenticitate și legalitate cerute".

Prin urmare, rezultă În mod indubitabil că marfurile acoperite de certificatele de circulație a mărfurilor EUR 1 nr. [redacted] și EUR 1 nr. [redacted] nu beneficiază de regim tarifar preferențial, autoritatea vamală emitentă a acestor dovezi de origine fiind singura În măsură să efectueze verificarea și să stabilească dacă sunt Îndeplinite criteriile de origine și de autenticitate stabilite În Protocol.

Referitor la invocarea de către contestatară a prevederilor art. 16 alin. 1 din actul normativ sus-menționat, consideră că petenta a Încercat În mod voit inducerea În eroare a instanței de judecată. Conform articolului invocat, produsele originare din Comunitatea beneficiază la importul În România de prevederile acordului prin prezentarea fie a unui certificat de circulație a mărfurilor EUR 1, fie, În cazurile specificate la art. 21 paragraful 1, a unei declarații pe factură. Importul mărfurilor se realizează prin depunerea unei declarații vamale În detaliu la biroul vamal la care au fost prezentate mărfurile, de către importator sau reprezentantul acestuia. Declarația vamală se depune, conform art. 45 din H.G. nr. 1114/2001 (în vigoare la data efectuării importurilor de către SC [redacted] SRL) Împreună cu documentele necesare aplicării unui regim tarifar preferențial sau altor măsuri derogatorii la regimul tarifar de bază. În cazul de față, SC [redacted] SRL a depus la Biroul vamal S [redacted] declarațiile vamale nr. [redacted]/04.11.2005 și nr. I le [redacted]/21.11.2005. solicitând și beneficiind de acordarea preferințelor tarifare În baza certificatelor de circulație a mărfurilor [redacted] nr. [redacted], respectiv EUR nr. [redacted].

Potrivit articolului sus-menționat, declarația pe factură se putea prezenta la momentul importului alternativ cu certificatul de circulație a mărfurilor, În cazul de față fiind prezentate certificatele EUR 1 anterior menționate. Așadar, În momentul de față contestatară nu se poate prevala de așa-zisa "declarație de origine nr. [redacted]" - declarație care nu a fost depusă la momentul importului și care nu îndeplinește condițiile stipulate la art. 21 din Protocol. Această declarație ar fi putut fi prezentată de către exportator autorităților vamale britanice, pe parcursul efectuării verificărilor, În scopul dovedirii caracterului originar al mărfurilor.

Referitor la faptul că unul din bunurile, pentru care s-a anulat acordarea preferințelor tarifare acordate la momentul importului În România, a fost returnat

vânzătorului, respectiv mașina de ambalat marca S [REDACTED] model [REDACTED], aspect ce rezultă din avizul de expediere din data de 21.06.2006, face următoarele precizări:

o Înainte de data aderării României la Uniunea Europeană, respectiv 01.01.2007, tuturor bunurilor introduse sau scoase din țară de către persoane fizice sau juridice li se aplicau prevederile Codului vamal al României. În acest sens, fie că ne raportăm la prevederile art. 33 din Legea nr. 141/1997, fie la prevederile art. 2 alin. (2) - (4) din Legea nr. 86/2006, bunurile se introduc sau se scot din țară numai prin birourile vamale; aceste bunuri sunt supuse operațiunii de vamuire și rămân sub supraveghere vamală până la acordarea liberului de vamă.

o Luând în considerare declarația petentei cum că bunul ar fi fost returnat la data de 21.06.2006, în speță sunt aplicabile prevederile Codului vamal al României aprobat prin Legea nr. 86/2006. Potrivit articolului 181 din Cod, regimul de export permite scoaterea marfurilor românești în afara teritoriului vamal al României. Regimul de export atrage aplicarea măsurilor de politică comercială, îndeplinirea formalităților/lor vamale prevăzute pentru exportul marfurilor, precum și, după caz, încasarea oricărui drept legal datorat. Cu excepția marfurilor plasate sub regimul de perfecționare pasivă, toate marfurile românești destinate a fi exportate trebuie să fie plasate sub regimul de export.

(Mărfuri românești = mărfuri importate care au fost puse în liberă circulație, definiție conform art. 4 pct. 11 lit. b din Codul vamal al României).

o Luând în considerare prevederile legale invocate anterior, pentru ca bunul în cauză să poată fi returnat în mod legal vânzătorului, SC [REDACTED] SRL ar fi trebuit să solicite plasarea acestuia sub un regim vamal de export, prin depunerea unei declarații vamale de export, acesta fiind singurul document care ar fi putut demonstra faptul că bunul a fost înapoiat expeditorului. Prin urmare, fără o declarație vamală de export acceptată de autoritatea vamală, nu se poate face dovada exportului legal al bunului în cauză.

În ceea ce privește audierea martorului Tomoaga [REDACTED], face precizarea că acesta este angajat în calitate de director la societatea SC [REDACTED] SRL, prin urmare mărturia acestuia poate fi considerată părtinătoare. Mai mult de atât, fiind vorba despre o acțiune în contencios administrativ împotriva unor acte administrativ-fiscale care au la bază un control documentar, proba cu martori este neconcludentă, atâta timp cât aceasta nu poate acoperi proba cu înscrisuri.

În fapt, prin adresa înregistrată la ANV sub nr. [REDACTED]/31.03.2009 autoritatea vamală engleză instiintează ANV. ca exportatorul menționat în caseta 1 a certificatelor EUR 1 nr. [REDACTED] și [REDACTED], nu a prezentat documente pentru a dovedi caracterul original al marfurilor acoperite de aceste certificate, prin urmare nu se poate confirma că marfurile în cauză sunt originare în sensul prevederilor Protocolului 4 și pe cale de consecință nu poate fi acordat regimul tarifar preferențial prevăzut de Acordul European pentru marfurile indicate în certificatele de origine EUR 1.

Ca urmare a celor de mai sus, în temeiul art. 100 din Legea nr. 86/2006 și a art. 78 din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. [REDACTED]/92 din 12.10.1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, Biroul vamal [REDACTED] - D.R.AOV. C [REDACTED] a procedat la efectuarea unui control ulterior la S.C. [REDACTED] S.R.L. În urma controlului astfel efectuat, a reieșit că în prin declarațiile vamale de import nr I [REDACTED]/04.11.2005 și I [REDACTED]/21.11.2005 S.C. [REDACTED] S.R.L. a importat produse neoriginare, acoperite de dovezi de origine nerecunoscute de către autoritatea vamală engleză.

Prin urmare, având în vedere că a fost anulat regimul tarifar preferențial acordat s-a procedat la recalcularea datoriei vamale a reclamantei, în conformitate

40

si prevederile art. 201 alin. 1 li. a) si cu art. 78 alin. 3 din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2913/92 din 12.10.1992, rezultand diferente de drepturi de import in cuantum de [redacted] lei datorie vamala si [redacted] lei majorari de intarziere aferente datoriei vamale (anulate prin Decizia nr. [redacted]/09.06.2009 emisa de DGFP a judetului M[redacted]). In acest sens a fost intocmit procesul verbal de control nr. [redacted]/24.04.2009 si a fost emisa Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. [redacted]/24.04.2009.

In ceea ce priveste criticile reclamantei cu privire la decizia autoritatii vamale engleze de a constata nulitatea dovezilor de origine emise de catre exportator, consideră ca cercetarea acestora exced cadrulul procesual stabilit de catre insasi reclamanta prin cererea de chemare in judecata (art. 112 C.pr.civ.). Astfel, nu doar ca stabilirea legalitatii si oportunitatii actului emis autoritatea vamala engleza nu face obiectul prezentului dosar dar eventuala o cercetare a acestuia de catre instantele de judecata romane ar duce la o incalcare a competentei lor atat materiale cat si teritoriale precum si la incalcare a dreptului la aparare.

Pe de alta parte, decizia autoritatii vamale engleze de a anula anumite dovezi de origine genereaza nasterea unui raport juridic intre aceasta si emitentul dovezilor (exportatorul); nu exista in sarcina autoritatilor straine obligatia comunicarii deciziilor emise cu beneficiarii dovezilor de origine. Singura obligatie a autoritatii vamale engleze a fost de a comunica decizia luata catre autoritatea vamala romana, lucru care s-a si materializat.

Mai mult, luand in considerare adresa comunicata de catre autoritatea vamala engleza catre ANV., constatările si măsurile luate de aceasta a caror veridicitate si temeinicie nu pot fi contestate, exista prezumtia ca A.N.V. prin structurile din subordine, este in deplina legalitate. O interpretare contrara, ar duce la concluzia ca o autoritate a unui alt stat comunitar si-ar permite sa comunice, in mod oficial, unui alt stat comunitar, o informatie eronata.

Astfel, in considerarea prevederilor legale in vigoare in materie, consideră ca atat Decizia nr. [redacted]/09.06.2009 emisa de catre D.G.F.P. a judetului M[redacted] cat si Procesul verbal de control nr. [redacted]/24.04.2009 si Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. [redacted]/24.04.2009 emise de catre Biroul Vamal [redacted] sunt temeinice si legale.

In drept s-au invocat dispozitiile legale la care a facut referire in prezenta si prevederile art. 304/1 din Cod procedura civila.

Analizând recursurile prin prisma motivelor invocate, Curtea reține următoarele:

A considerat instanța de fond, ca temei al admiterii cererii reclamantei-intimate SC [redacted] SRL, că bunurile importate erau bunuri originare, pentru care aceasta deținea declarația de origine nr. [redacted]/2001, iar cât privește mașina de ambalat marca S [redacted] Cluj model [redacted], acest produs a fost returnat vânzătorului, aspect ce rezultă din avizul de expediere din 21.06.2006, stornându-se prin factura nr. [redacted]/21.06.2006 și, prin urmare, nu poate fi reținută în sarcina reclamantei vreo datorie de natură vamală referitoare la acest bun. De asemenea, a reținut prima instanță aplicabilitatea dispozițiilor art. 16 pct. 1 lit. a din OUG nr. 1/1997.

Contrar celor reținute de instanța de fond, Curtea constată că, în speță, sunt aplicabile dispozițiile art. 16 din OUG nr. 1/1997, potrivit cărora produsele originare din Comunitate beneficiază la importul în România și produsele originare din România beneficiază la importul în Comunitate de prevederile acordului, prin prezentarea:

a) fie a unui certificat de circulație a mărfurilor EUR 1, al cărui model figurează în anexa nr. III;

b) fie, în cazurile menționate la art. 21 paragraful 1, a unei declarații, al cărei text figurează în anexa nr. IV, data de exportator pe o factură, pe o nota de livrare sau pe orice alt document comercial care descrie produsele în cauză, suficient de detaliat pentru a permite identificarea lor (denumita în cele ce urmează declarație pe factură).

Prin urmare, pentru a beneficia de prevederile Protocolului nr. 4, partea interesată poate face dovada comunității bunurilor importate, la alegere, fie prin prezentarea certificatului de origine tip EUR 1, fie prin prezentarea declarației menționate la lit. b.

În speță, reclamanta intimată a optat pentru certificatele de origine tip EUR 1, prezentând cu ocazia importului certificatele EUR nr. [redacted] și EUR nr. [redacted], astfel încât aceasta nu se mai poate prevala de declarația de origine nr. [redacted]/2001, declarație pe care ar fi putut-o, eventual, folosi în cadrul controlului a posteriori, pentru a dovedi originea comunitară a bunurilor importate, astfel cum întemeiat se susține și în recursul declarat de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale [redacted].

În ceea ce privește certificatele de origine prezentate, Curtea constată că acestea au făcut obiectul controlului a posteriori, permis de dispozițiile art. 32 din OUG nr. 1/1997, control efectuat de Administrația Vamală din Marea [redacted] și în urma căruia s-a concluzionat că certificatele au fost incorect emise, ca rezultat a faptului că exportatorul a furnizat date incorecte cu privire la originea bunurilor.

Referitor la dispozițiile art. 32 alin. 6 din OUG nr. 1/1997 reținute de instanța de fond, Curtea constată că acestea sunt aplicabile în cazul în care, în termen de [redacted] luni de la data cererii de control a posteriori, nu se primește nici un răspuns, sau răspunsul nu conține date suficiente pentru determinarea autenticității documentului în cauză sau a originii reale a produsului. În speță, însă, așa cum s-a menționat anterior, Administrația Vamală din Marea [redacted] a răspuns autorităților române, concluzionând că certificatele de origine au fost incorect emise.

Prin urmare, în mod corect au reținut organele vamale din România că bunurile importate nu pot beneficia de tratament preferențial și în mod legal au fost calculate în sarcina reclamantei-intimate sumele datorate cu titlu de obligații vamale și accesorii, declarația de origine prezentată de reclamantă în cadrul procedurii judiciare neavând relevanță, pentru motivele expuse anterior.

În ceea ce privește susținerea instanței de fond că reclamanta nu ar datora obligații vamale pentru mașina de ambalat marca S [redacted] model [redacted], acest produs fiind returnat vânzătorului, Curtea constată că nu există nici o dovadă în acest sens, avizul de expediere din 21.06.2006 și factura nr. [redacted]/21.06.2006 neavând relevanță în acest sens.

Astfel, Curtea consideră întemeiate susținerile recurentei Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale [redacted], potrivit căreia, înainte de data aderării României la Uniunea Europeană, bunurile puteau fi scoase din țară numai prin virourile vamale, fiind supuse operațiunii vamale de export, aspect ce rezultă atât din dispozițiile art. 33 din Legea nr. 141/1997, cât și din cele ale art. 2 din Codul Vamal. Prin urmare, returnarea produsului către vânzătoare putea avea loc numai ca urmare a operațiunii de export, dovada exportului putând fi făcută doar cu declarația vamală de export, declarație care, însă, nu a fost depusă la dosarul auzei.

Prin urmare, în lipsa unei astfel de declarații, nu se poate reține că mașina de ambalat marca S [redacted] model [redacted] ar fi fost returnată vânzătorului, astfel cum eronat reține instanța de fond, fiind evident că reclamanta-intimată atorează taxe vamale și pentru acest bun.

91
În consecință, pentru toate considerentele expuse anterior, Curtea constată că recursurile declarate sunt întemeiate, motiv pentru care, în temeiul dispozițiilor art. 312 raportat la art. 304 pct. 9 Cod procedură civilă, le va admite, cu consecința modificării sentinței recurate, în sensul respingerii cererii reclamantei SC Aviva SRL.

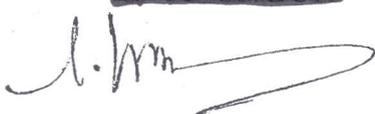
**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE**

Admite recursurile declarate de pârâtele DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A JUDEȚULUI M... și DIRECȚIA REGIONALĂ PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE O... împotriva sentinței civile nr. .../05.10.2011, pronunțată în dosarul nr. .../100/2010 al Tribunalului M... pe care o modifică în sensul că respinge cererea formulată de reclamanta SC AVIVA SRL.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică din 8 martie 2012.

PREȘEDINTE,

[Redacted Name]

JUDECĂTOR,

[Redacted Name]

GREȘIER,

[Redacted Name]

JUDECĂTOR,

[Redacted Name]

Red. .../dact.L.C.C.

3 ex./02.04.2012

Jud.fond. ...

